



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ได้จัดทำร่างข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ และนายอำเภอสังขะ ได้
อนุมัติร่างข้อบัญญัติดังกล่าวเป็นการเรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒

องค์การบริหารส่วนตำบล จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายล้ำเลิศ พัวพัฒนโชติ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.2556

องค์การบริหารส่วนตำบลม
อำเภอสังข: จังหวัดสุรินทร์

ส่วนที่ ๑

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๖

หลักการ

พระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ มาตรา ๗๑ กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้บังคับภายในเขตพื้นที่ตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลประกอบกับ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติของท้องถิ่น เพื่อให้กำกับดูแลกิจการบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานประกอบการ และเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีของประชาชนโดยรวม

เหตุผล

เนื่องจากพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นชุมชนค่อนข้างหนาแน่นมีร้านขายของชำ บ้านเรือนของราษฎรอยู่เป็นจำนวนมาก ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัยการจัดให้มีที่รวบรวมหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอย การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ การจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญ และการป้องกันการระบาดของโรคติดต่อ จึงควรออกข้อบัญญัติเรื่องนี้ขึ้นมาบังคับใช้

ส่วนที่ ๒

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม

เรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม ว่าด้วยเรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๒๒ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับ มาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช พ.ศ.๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ ๕/๒๕๓๘ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลม และนายอำเภอสังขะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลม เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๖

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลม เมื่อได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอสังขะ และได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลม

ข้อ ๓. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงาน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๕. ในกิจการดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้

๑. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑) การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม

(๓) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๒. กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๑) การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน

- (๒) การพอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้พอก
- (๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์
- (๕) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด
- (๖) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จาก เปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์
- (๗) การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์
- (๘) การสะสมหรือการล้างครั่ง

๓. กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

- (๑) การผลิตเนย เนยเทียม
- (๒) การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยตอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๓) การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตอุปโภคบริโภคในครัวเรือน
- (๔) การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี้ยวมันกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๕) การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นที่สถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตัง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี
- (๘) การผลิตแบบแซ
- (๙) การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๐) การประกอบกิจการการทำขนมปังสด ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๑๑) การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภค
- (๑๒) การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๑๓) การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
- (๑๔) การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมันวัว
- (๑๕) การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำสมสายชู
- (๑๖) การคั่วกาแฟ
- (๑๗) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
- (๑๘) การผลิตผงชูรส
- (๑๙) การผลิตน้ำกัลัน น้ำบริโภค
- (๒๐) การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
- (๒๑) การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
- (๒๒) การผลิตไอศกรีม ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๒๓) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ✓

(๒๔) การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร

(๒๕) การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน ✓

(๒๖) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลัง ตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป

๕. กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง

(๑) การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยาด้วยเครื่องจักร

(๒) การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอางต่าง ๆ

(๓) การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี

(๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๕) การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ

๕. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๓) การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕) การผลิตยาสูบ

(๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร

(๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย ✓

(๘) การผลิตใยมะพร้าว หรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร

(๙) การตาก การสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

๖. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๑) การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ

(๒) การหลอม การหล่อ การถลุงแร่ หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๓) การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซหรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่น โดยยกเว้นกิจการใน (๑)

(๕) การขัด การล้าง โลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)

(๖) การทำเหมืองแร่ การสะสม การคัดเลือกหรือการล้างแร่

๗. กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรกลหรือเครื่องกล

(๑) การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๒) การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๓) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้น มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องกล หรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๔) การล้าง การอัดฉีดยานยนต์

- (๕) การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๖) การปะ การเชื่อมยาง ✓
- (๗) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัช

๘. กิจการที่เกี่ยวกับไม้

- (๑) กิจการที่เกี่ยวกับไม้
- (๒) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้วหรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๓) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทาสารเคลือบเงา สี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้ หรือหวาย
- (๔) การอบไม้
- (๕) การผลิตรูปด้วยเครื่องจักร
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน ด้วยกระดาษ
- (๗) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๘) การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

๙. กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

- (๑) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด
- (๒) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร
- (๓) การประกอบกิจการโรงแรมหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๔) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๕) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
- (๖) การจัดให้มีการแสดง ดนตรี เต้นรำ ราวัง ร่องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๗) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๘) การจัดให้มีการเล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบหรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
- (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม
- (๑๐) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่การให้บริการดังกล่าวในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๑๑) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม
- (๑๒) การประกอบกิจการการประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือ สนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

๑๐. กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๑) การปั่นด้าย การกรอกด้าย การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป
- (๒) การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น
- (๓) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

- (๕) การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป
- (๖) การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ
- (๗) การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๑๑. กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด การไม่ การบดหินด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
- (๔) การผสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
- (๕) การเจียรในเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายกัน
- (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หิน เป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (๗) การผลิตซอล์ค ปูนปาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือกาวยาหินปูน
- (๘) การผลิต ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบ หรือส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัช กระเบื้องมุงหลังคา กระเบื้องยาง ฝาเพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น
- (๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้วผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

๑๒. กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

- (๑) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย
- (๒) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต การกลั่น การผสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
- (๔) การผลิต การผสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก
- (๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗ (๑)
- (๖) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน
- (๗) การไม่ การบดชั้น
- (๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต การผสม การขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๕) การผลิตเซลล์หรือสารเคมีเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือพาหะนำโรค
- (๑๗) การผลิต การบรรจุ การผสมกาวยา

๑๓. กิจการที่อื่น ๆ

- (๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่ลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือการถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำแล้วหรือเหลือใช้
- (๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๗) การล้างขวด ภาชนะ หรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้น้ำแล้ว
- (๘) การพิมพ์สีลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ
- (๙) การก่อสร้าง

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจผ่อนผันให้ผู้ประกอบกิจการตาม ข้อ ๕ ยกเว้นการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๖ เพียงเท่าที่เห็นสมควรหรือจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อให้เหมาะสมกับการควบคุมการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติ กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการขออนุญาตตาม ข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมด้วยเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน /ข้าราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลตมประกาศกำหนด

ข้อ ๙ การขอรับใบอนุญาตดำเนินการตาม ข้อ ๘ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตดำเนินการตาม ข้อ ๕ ต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่ได้กำหนดไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่ สำหรับประกอบการค้านั้น ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) อาคารที่ใช้เป็นสถานที่ประกอบการต้องก่อสร้างถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- (๒) สถานที่ประกอบการต้องตั้งอยู่ในทำเล ซึ่งจะทำารางระบายน้ำรับน้ำโสโครก ให้พ้นจากที่นั้นไว้

ข้อ ๑๑

(๓) ต้องทำารางระบายน้ำไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครกด้วยวัตถุถาวร ไม่เป็นพิษ น้ำไหลได้สะดวก

(๔) การระบายน้ำและรางระบายน้ำ ต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อน แก่ผู้ใช้ น้ำในทางสาธารณะ

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าสถานที่ใดมีลักษณะที่อาจเป็นอันตรายด้วยวัตถุถาวร เพื่อป้องกันมิให้น้ำรั่วไหล หรือขังได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือต้องมีการระบายน้ำ เครื่องป้องกัน ควัน มูล เถ้า กลิ่น ไอ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของ

ข้อ ๑๒

- (๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาด เพียงพอแก่การประกอบกิจการนั้น
- (๘) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยอันได้สุกลักษณะ
- (๙) ต้องมีส่วนอันได้สุกลักษณะ ให้พอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้นและต้องอยู่ในที่ซึ่ง

พนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ให้กว้างขวาง

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการ ตาก หรือ ผึ่ง สิ่งของต้องมีที่สำหรับตาก หรือผึ่ง ตามที่เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นชอบ

(๑๒) ต้องปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับ สุกลักษณะ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่แนะนำ

(๑๓) ต้องรักษาสถานที่ที่ใช้ประกอบการให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาด กวาด ล้าง
สถานที่ประกอบการให้สะอาดทุกวัน

(๑๔) ต้องประกอบกิจการภายในเขตสถานที่และตามกำหนดวัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต

(๑๕) ต้องรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษวัตถุหรือ
ผลิตภัณฑ์นั้นจักใช้เป็นอาหาร ต้องป้องกันวัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลง หรือสัตว์อื่น ๆ

(๑๖) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวันหรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

(๑๗) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๑๘) ต้องปฏิบัติการทุกอย่าง เพื่อให้ได้สุกลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๙) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าตรวจ
สถานที่ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพนั้นได้ ในเวลาอันสมควร เมื่อ
มีความจำเป็นและความประสงค์จากบุคคลดังกล่าว

ข้อ ๑๑. เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบ
สภาพและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือ
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด
และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง และสมบูรณ์ในคราวเดียวกันและในกรณีที่จำเป็นจะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขอ
อนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่
รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาต
ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิใช่เหตุเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายใน
กำหนดตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้ง
ขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยาย
เวลาไว้แล้วนับแต่วันแต่กรณี

ข้อ ๑๒. ในการออกใบอนุญาตตาม ข้อ ๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับ
ใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้
และเมื่อผู้ขออนุญาตตาม ข้อ ๘ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวกัน และสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๓. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาต ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาต
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๔. บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้
เป็นเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลมเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียม
ตามที่ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาต และการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข
ที่แนบไว้ตามข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๕. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้
เมื่อได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับ
ใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ดำเนินกิจการนั้น ถ้า
ผู้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบ
ถ้วน

ข้อ ๑๖. บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๗. ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘. ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด ตามแบบที่
แนบไว้ท้ายข้อบัญญัติ

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข
ที่แนบไว้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อเจ้า
พนักงานหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำ
ใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๙. ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕
หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับ
อนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่
เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๐. เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่
ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่
แนบไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่

คืออัน ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่
เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๑. คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ
กรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือ
ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิภาเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับ
อนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต
ไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๓. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่
มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วน
ท้องถิ่น ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๒๔. ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๒๕. ให้นายกองการบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้อำนาจ
กรมเนียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๖. อัตราค่าธรรมเนียม ให้เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บในอัตราดังต่อไปนี้

-ใบอนุญาตดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่กำหนดกิจการไว้ตามข้อ ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้
เรียกค่าธรรมเนียม ตามบัญชีที่กำหนดท้ายข้อบัญญัติ

-อัตราค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้ ให้นายกองการบริหารส่วนตำบล มีอำนาจปรับลดเพิ่มได้ตาม
ความเหมาะสม ทั้งนี้ให้คำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจ และค่าครองชีพของผู้ขอใบอนุญาต และประชาชนภายในตำบลเป็น
สำคัญ

ข้อ ๒๗. ข้อบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศโดยเปิดเผย ณ ที่ทำการ
กรมเนียบการส่วนตำบล เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๖ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๖

(ลงชื่อ)

(นายลำเลิศ พัวพัฒนโชติ)

นายกองการบริหารส่วนตำบล

นายวิบูลย์ เมื่อทรงเจริญ)

นายอำเภอสังขะ